

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/35/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200648
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5619200648.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: C. U. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. U., F. XXX/X, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Marcel Mašan, s.r.o. so sídlom Veľký Slavkov, Školská 257, IČO: 36 858 935 proti žalovanej: C. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. U., X. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Dušanom Jančim, advokátom so sídlom G. U., T. XXX, o zaplatenie 25 000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 20C/6/2019-172 zo dňa 26. 08. 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Liptovský Mikuláš zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia voči žalovanej sumy 25 000,- eur spolu s príslušenstvom z dôvodu jej bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie vec právne posúdil s poukazom na ust. § 451, § 456 a § 458 Občianskeho zákonníka, pričom dospel k záveru, že žalobca nepreukázal výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré mala získať žalovaná rekonštrukciou bytu v roku 2010 až 2012, na ktorú podľa svojho tvrdenia prispel žalobca. Tento výšku bezdôvodného obohatenia odvodzoval od ceny bytu pred rekonštrukciou a ceny bytu, za ktorú v roku 2018 žalovaná byt odpredala. Súd prvej inštancie však uviedol, že na cenu bytu vplývala nielen rekonštrukcia ukončená v roku 2012, ale aj ďalšia rekonštrukcia bytového domu z roku 2015, 2016, resp. všeobecný nárast cien nehnuteľností. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno ohľadom požadovanej sumy, že táto predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP s prihliadnutím na úspech strán v konaní. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov v celom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalobca. Dôvodil poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, f/ CSP s tým, že sa nestotožnil so závermi súdu, ktoré sú v rozpore s vykonanými dôkazmi. Podľa jeho názoru jednoznačne preukázal výšku investície do predmetnej nehnuteľnosti, a to jednak faktúrami, jednak výpismi z účtov o úhrade úveru, ako aj ďalšími dokladmi, vrátane dokladu o cene bytu pred rekonštrukciou a o cene bytu, za ktorú bol tento predaný žalovanou. Súd si nekriticky osvojil tvrdenia žalovanej o tom, že tento byt žalobca užíval a tým spotreboval investíciu vloženú do bytu. Súd opomenul, že túto nehnuteľnosť po rekonštrukcii užívala aj žalovaná spolu so svojimi deťmi, a teda benefity vyplývajúce z tejto rekonštrukcie užívala vo väčšom rozsahu ako žalobca. Napriek tomu, že žalobca predložil všetky doklady preukazujúce výšku bezdôvodného obohatenia, toto súd považoval za nepodstatné a pokúsil sa preniesť na žalobcu aj dôkazné bremeno na preukázanie toho, čo tvrdila žalovaná, teda, že k takej výške bezdôvodného

obohatenia nedošlo. Pokiaľ ide o nesprávne vyhodnotenie skutkových zistení, poukázal na to, že súd sa žiadnym spôsobom relevantne nevysporiadal s dôkazmi predloženými žalobcom, tieto nevyhodnotil a neuviedol, prečo na základe týchto dôkazov dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne výšky bezdôvodného obohatenia. Je nesporné, že žalobca investoval do nehnuteľnosti najmenej 25 000,- eur a zároveň bola nehnuteľnosť žalovanej predaná o 36 000,- eur drahšie ako bola jej nadobúdacía hodnota. Za nesprávne považoval aj rozhodnutie o trovách konania. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že s obsahom odvolania nesúhlasí. Samotný rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny, vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu, ktorý je preskúmateľný a zrozumiteľný. Je toho názoru, že súd prvej inštancie vec správne posúdil a vyhodnotil a v plnom rozsahu sa stotožnil s jeho skutkovými a právnymi závermi. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že údajne preniesol dôkazné bremeno preukázania tvrdenia žalovanej na žalobcu, s tým nesúhlasila. Žalovaná len rozporovala tvrdenie žalobcu uvedené v žalobe, že jeho pričinením došlo u nej k bezdôvodnému obohateniu vo výške 25 000,- eur. Priklonila sa k záveru, že žalobca nepreukázal reálnu výšku zhodnotenia bytu žalovanej, ku ktorému došlo v roku 2012. Okrem toho nesprávne je tvrdenie, že si súd nekriticky osvojil tvrdenie žalovanej, že žalobca užíval byt a spotreboval tak svoju investíciu. Takéto niečo v odôvodnení rozsudku súd netvrdil. Tvrdenia uvedené v odvolaní sú účelové a neprinášajú žiadne nové zistenia, ani tvrdenia, ktoré by neboli použité v konaní súdu prvej inštancie, resp. by sa s nimi súd nevysporiadal. Žiadala, aby odvolací súd rozhodnutie ako vecne správne potvrdil.

4. K podanému vyjadreniu sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že poukazuje na dôvody odvolania. Navyše, čo sa týka otázky znaleckého dokazovania, ktoré by riešilo zhodnotenie bytu, považoval za nadbytočný, resp. išlo o dôkaz, ktorý mala zabezpečiť žalovaná, keďže spochybňuje dôkazy predložené žalobcom. Opakovane žiadal odvolaniu vyhovieť.

5. Vo svojom vyjadrení žalovaná uviedla, že naďalej s dôvodmi odvolania nesúhlasí. Čo sa týka momentu zhodnotenia bytu, a teda aj výšky bezdôvodného obohatenia, stotožňuje sa s názorom súdu prvej inštancie, ktorý je plne v súlade s ustálenou praxou a výkladom ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná nemala povinnosť zabezpečiť žiadny dôkaz. Naopak je to žalobca, ktorý je povinný preukázať výšku svojho nároku a keďže ju počas celého konania nepreukázal, súd správne žalobu zamietol. Tiež opakovane žiadala, aby súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal jej náhradu trov.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 až § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu, ako aj zo skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie. V konaní sa riešila otázka vydania bezdôvodného obohatenia, pričom žalobca tvrdil, že toto bezdôvodné obohatenie u žalovanej vzniklo tým, že v roku 2012 bola vykonaná rekonštrukcia bytu žalovanej, na ktorej sa aj on finančne podieľal. V roku 2018 žalovaná byt predala, avšak žiadne finančné vyrovnanie mu nedala. Výšku bezdôvodného obohatenia odvodzoval od hodnoty bytu z roku 2010 pred rekonštrukciou a rozdielom medzi sumou, za ktorú bol predmetný byt v roku 2018 predaný.

8. V zmysle § 451 ods. 1, 2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V zmysle § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

9. V tomto prípade svoj nárok žalobca skutkovo vymedzil tak, že žil v spoločnom byte vlastnícky patriacom žalovanej, pričom v tom čase zdieľali spoločnú domácnosť a spoločne hospodárili. V roku 2010 žalovaná ako dlžníčka a žalobca ako spoludlžník uzatvorili zmluvu o úvere, ktorý bol žalovanej poskytnutý vo výške 13 300,- eur. Z týchto finančných prostriedkov bola vykonaná rekonštrukcia bytu žalovanej. Podľa tvrdenia žalobcu na rekonštrukciu prispel tiež svojimi finančnými prostriedkami, ktorými

disponoval na účte vo výške 9 030,77 eur. Rekonštrukcia bytového domu, v ktorom sa nachádzal aj byt žalovanej, bola vykonaná v roku 2015 a 2016, žalovaná v roku 2018 byt predala za sumu 75 000,- eur. Z vyjadrenia realitnej kancelárie Deal Real Estate, s.r.o. Liptovský Mikuláš, ktorá žalobcovi odpovedala na jeho dopyt, aké sú ceny nehnuteľností - trojizbových bytov v rokoch 2016 až 2017 je uvedené, že ceny sa odvíjajú od viacerých faktorov, najmä ako je dopyt, lokalita, stav bytu, vek bytových domov, v ktorom sa nehnuteľnosť nachádza, pričom v roku 2016 až 2017 sa pohybovali ceny trojizbových bytov v prepočte na 1 m² byt v pôvodnom stave a bytový dom nad 30 rokov od 600,- eur/1 m² až po viac ako 1 000,- eur/1 m². Vyjadrenie bolo z 02. 02. 2019. V zmysle § 191 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka, ktorý tieto skutočnosti tvrdí a vyvodzuje z nich pre seba priaznivé právne následky. V tomto prípade bolo teda na žalobcovi, ktorý tvrdil, že na jeho úkor sa žalovaná bezdôvodne obohatila, aby túto skutočnosť preukázal a zároveň hodnoverným spôsobom preukázal aj výšku bezdôvodného obohatenia. Podľa ním opísaného skutkového stavu a tvrdení uvedených v žalobe a v priebehu súdneho konania investoval do bytu žalovanej, ktorá pri jeho predaji v roku 2018 sa obohatila. Vzhľadom na ust. § 451 OZ by na základe popísaného skutkového stavu prichádzal do úvahy majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, resp. v zmysle ust. § 454 plnenie za niekoho, čo podľa práva mal plniť sám.

10. Na základe takto zistených skutočností je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, akým spôsobom a v akej výške došlo na jeho úkor k bezdôvodnému obohateniu u žalovanej, pričom poukázal na skutočnosť, že nemožno vychádzať z hodnoty bytu pred rekonštrukciou a ceny bytu, za ktorú bol odpredaný, tieto úvahy boli správne. Navyše, v tomto prípade, ako vyplynulo aj z predloženej listiny - odpovede realitnej kancelárie, táto neuvádzala konkrétnu cenu bytu, ktorú tento mal mať pred rekonštrukciou v roku 2010 (ceny pohybujúce sa v rozpätí od - do za roky 2016 až 2017). Tak ako na to upozornil aj súd prvej inštancie, v danom prípade v roku 2015 až 2016 prebehla rekonštrukcia bytového domu a navyše na samotnú cenu bytu, ktorý bol predaný v roku 2018 mal vplyv aj dopyt, kedy je všeobecne známa skutočnosť, že ceny nehnuteľností rastú. S takýmito závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. K veci samotnej odvolací súd ešte podotýka, že v tomto prípade úver vo výške 13 300,- eur bol poskytnutý žalovanej ako dlžníčke a podľa zmluvy táto mala povinnosť ho splácať. Pokiaľ teda žalobca prispieval na splácanie tohto úveru (ktorý bol následne použitý na rekonštrukciu), nemožno to hodnotiť, že zhodnotil byt, ale vznikol mu len nárok na prípadné vrátenie ním vynaložených finančných prostriedkov na zaplatenie úveru, ktorý sa zaviazala hradiť žalovaná ako dlžníčka (plnil za dlžníka).

11. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd má za to, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli prejednané prvoinštančným súdom, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).